

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010005
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného M. G. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta v neprospech obžalovaného voči výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta z 23. augusta 2021, č. k. OT/3/2021-107, na verejnom zasadnutí konanom 19. mája 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný M. G., nar. X. Q. XXXX v I., trvalé bydlisko U. XXX/X, N., prechodne I. S. XX, N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 23. augusta 2021, č. k. OT/3/2021-107, uznal obžalovaného M. G. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že dňa 03.01.2021 v čase o 14.36 hod. v hypermarkete Tesco na ulici Drevenej 762/2 v Galante spolu s právoplatne odsúdeným S. N. zobrali 6 balení Tesco SIM kariet v celkovej hodnote 11,70 eur a prešli bez zaplataenia cez pokladničnú zónu, čím spôsobili poškodenému TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828, škodu vo výške 11,70 eur, pričom M. G. bol rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava č. bloku J0969376, J0969377 a J0969378 dňa 30.09.2020 a S. N. rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava č. bloku 12128720 dňa 22.11.2020 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

2. Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

3. K výroku o vine okresný súd uviedol, že ohľadne tohto výroku dokazovanie nevykonával, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), že je vinný, ktoré vyhlásenie súd prijal a následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste.

4. Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd mimo iné uviedol, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ďalej že u obžalovaného súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený a pri rovnováhe týchto okolností ukladal trest v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. bez zmeny trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Ďalej argumentoval okresný súd tým, že hoci obžalovaný už bol 17-krát súdne trestaný a pri ukladaní trestu sa preto javí ako potrebné viac sa zamerať na ochranu spoločnosti pred páchatel'om ako na jeho prevýchovu a ukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko po vykonanom dokazovaní tunajší súd zistil, že obžalovanému doposiaľ nebol uložený žiaden z alternatívnych trestov (od prvého odsúdenia mu boli ukladané podmiennečné a následne nepodmienečné tresty odňatia slobody), mal okresný súd za to, že uloženie alternatívneho trestu povinnej práce na hornej hranici by mohlo napomôcť k tomu, aby sa obžalovaný napriek svojej kriminálnej minulosti pokúsil zaradiť do spoločnosti, získať pracovné návyky a viesť riadny život, preto mu okresný súd uložil trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý s cieľom zabezpečenia individuálnej ako i generálnej prevencie.

5. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní zahlásil prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste. Obžalovaný sa práva na podanie odvolania výslovným vyhlásením vzdal, aj za osoby oprávnené v jeho mene odvolanie podať.

6. Zahlásené odvolanie prokurátor odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 27. októbra 2021. V odvolaní uviedol, že sa uložením trestu povinnej práce obžalovanému nestotožňuje, považuje ho za neprimerane mierny, vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a i v rozpore s ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Citujúc ust. § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. je prokurátor toho názoru, že sa okresný súd týmito zákonným ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému neriadil. Obžalovaný bol dosiaľ 17-krát súdne trestaný, no napriek uvedenému počtu predchádzajúcich odsúdení a napriek skutočnosti, že obžalovanému boli v minulosti ukladané tak podmiennečné, ako i nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré na neho celkom evidentne nemali absolútne žiaden výchovný ani nápravný účinok, okresný súd túto okolnosť vyhodnotil v zásade v prospech obžalovaného, ktorému za spáchaný skutok uložil jeden z najmiernejších trestov - trest povinnej práce.

7. Prokurátor ďalej v odvolaní uviedol, že apriori nevyklučuje ukládanie trestu povinnej práce, avšak je toho názoru, že takýto trest je možné ukladať práve v prípadoch, kedy sa jedná o páchatel'ov, ktorý nie sú špeciálni recidivisti (ako je tomu v danom prípade) a u páchatel'ov, ktorým vzhľadom na dovtedy bezúhonný život postačuje uloženie takéhoto alternatívneho trestu. To však celkom zrejme nie je namieste u obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúcich 17 odsúdení, ktorý trestnú činnosť sústavne pácha posledných 12 rokov. Ako už bolo uvedené, tieto skutočnosti boli okresným súdom v zásade vyhodnotené v jeho prospech, v dôsledku čoho mu bol uložený trest vo výmere 300 hodín povinnej práce. Vzhľadom však na okolnosti prípadu, samotné pomery páchatel'a a jeho doterajší život, je prokurátor toho názoru, že uvedené okolnosti v prospech obžalovaného vyhodnotené byť nemôžu. O uvedených odsúdeniach mal obžalovaný počas páchania uvedenej trestnej činnosti vedomosť, pričom ani táto vedomosť ho od páchania trestnej činnosti (ďalšej) neodradila celkom žiadnym spôsobom. Súdom uložený trest je preto podľa prokurátora neprimerane mierny, zároveň v rozpore so zásadami na ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

8. Z uvedených dôvodov prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný a zákonný trest, pričom jediný primeraný a zákonný trest možno v danom prípade považovať trest odňatia slobody (nepodmienečný) na samej hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

9. Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora ku dňu konania verejného zasadnutia písomne nevyjadril ani sám, ani prostredníctvom svojho obhajcu.

10. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátora dňa 24. novembra 2021.

11. Po predložení veci krajskému súdu vznikol u obžalovaného dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., nakoľko nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Z tohto dôvodu ho krajský súd vyzval, aby si obhajcu zvolil. Keďže si ho v určenej lehote nezvolil, bol mu krajským súdom ustanovený v podobe advokátky JUDr. Márie Staríčkovej.

12. Za účelom prejednania odvolania následne krajský súd nariadil termín verejného zasadnutia na 19. mája 2022, na ktorý sa dostavili prokurátor a obhajkyňa. Účasť obžalovaného bola zabezpečená z ÚVV

a ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

13. Na verejnom zasadnutí sa obhajkyňa vyjadrila k podanému odvolaniu tak, že ho považuje za nedôvodné. Je toho názoru, že u obžalovaného práve trest povinnej práce zabezpečí morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, nie prostredie výkonu trestu, nakoľko odsúdení pozitívne neovplyvujú navzájom na seba v prostredí izolovanej sociálnej integrácie. Naopak, spoločenská nebezpečnosť trestného činu, ani spôsob jeho spáchania a následok v podobe žiadnej škody umožňujú uložiť obžalovanému trest povinnej práce v maximálnom rozsahu a zabezpečiť tak podmienky prevýchovy a vzor pre komunitu, v ktorej obžalovaný žije. Doterajšie tresty odňatia nemali na obžalovaného žiadny efekt, preto s týmto druhom trestu nesúhlasí, ide o najprísnejší trest spomedzi trestov a v porovnaní so skutkom, ktorého sa obžalovaný dopustil, je neprímerane prísny. Obžalovaný už mal vybavenú prácu na zbernom dvore v Sereďi cez mesto Sereď, okrem toho by ako správca pokračoval na ubytovni a našiel by si aj ďalšiu prácu. V tomto prípade išlo zo strany obžalovaného o skratové konanie so spoločensky nie nebezpečným následkom. Obžalovaný aj v minulosti pracoval na stavbách, stará sa s priateľkou o vnučku, ktorá jej bola zverená, takže je u neho predpoklad pokúsiť sa viesť riadny život. S ohľadom na doterajšie uložené tresty je podľa nej pre okresný súd najvhodnejší priestor pokúsiť sa o nápravu obžalovaného alternatívnym trestom.

14. Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedoplňal, nakoľko strany žiadne návrhy v tomto smere nemali. Pokiaľ ide o konečné návrhy, prokurátor sa pridržiaval písomne zdôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Obhajkyňa a obžalovaný žiadali odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pričom obžalovaný dodal, že by si chcel verejnoprospešné práce vykonať.

15. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - prokurátorom - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste rozsudku, proti ktorému prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

17. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora je v celom rozsahu dôvodné.

18. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky prokurátor nevzniesol a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak

skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie ohľadne tohto výroku procesne správne a v rozsahu dostatočnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

19. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

20. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

21. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

22. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

23. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

24. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd síce správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.), čo aj správne vo výroku vyjadril poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

25. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

26. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže

dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

27. Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukládanie, dospel v zhode s prokurátorom aj krajský súd k záveru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu. Odvolacie námietky prokurátora v tomto smere vyhodnotil krajský súd v celom rozsahu ako dôvodné.

28. Správne prokurátor v odvolaní poukázal primárne na fakt, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku až 17-krát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, prevažne majetkovú. Sekundárne správne prokurátor poukázal na ďalší kľúčový fakt, že obžalovaný bol opakovane odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal. Naposledy vykonal takýto trest 23. novembra 2020. Aktuálne stíhaného skutku sa dopustil 3. januára 2021, teda necelých 40 dní po svojom prepustení z väzenia.

29. Domnievať sa za daného stavu veci, že by účel trestu sledovaný v ust. § 34 Tr. zák. u takto kriminálne narušenej osoby splnil akýkoľvek alternatívny trest k nepodmienečnému trestu odňatia slobody je podľa názoru krajského súdu nesprávne, ba priam iluzórne.

30. Inak vyjadrené, uloženie iného ako nepodmienečného trestu by jednoznačne nespĺnilo účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., najmä z hľadiska individuálnej prevencie a ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Predsa ak obžalovaného od spáchania úmyselnej trestnej činnosti neodradili ani dosiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, tak niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by akýkoľvek alternatívny trest k nepodmienečnému trestu splnil svoj účel v tom smere, že by obžalovaného do budúca odradil od páchania ďalšej trestnej činnosti.

31. Nakoniec, o správnosti vyššie uvedeného argumentu podporne svedčí aj fakt vyplývajúci z aktuálneho odpisu registra trestov GP SR, že len počas trestného konania vedeného v tejto trestnej veci „stihol“ obžalovaný spáchať ďalšie dva úmyselné prečiny, za ktoré bol odsúdený v tzv. super rýchlych konaniach, jednak vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/281/2021 trestným rozkazom právoplatným 27. októbra 2021, ako aj vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/7/2022 trestným rozkazom právoplatným 6. januára 2022.

32. Uvedené tak krajský súd uzatvára s tým, že na ukládanie povinných prác ako alternatívneho trestu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody skutočne neboli splnené zákonné podmienky a ak napriek tomu okresný súd tento druh trestu obžalovanému uložil, tak mu v konečnom dôsledku uložil neprimerane mierny trest, čo je dôvod, pre ktorý odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil.

33. Nakoľko procesná situácia po zrušení napadnutého výroku umožňovala krajskému súdu, aby sám o treste pre obžalovaného rozhodol, tak postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.) v rámci trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 212 ods. 1 Tr. zák. až na dva roky uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, teda v strede zákonného rozpätia. Takýto trest považuje krajský súd za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci okolnostiam prípadu, závažnosti spáchaného prečinu, postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, no hlavne zodpovedá osobe obžalovaného a možnostiam jeho nápravy, keďže ide o nenapraviteľného recidivistu úmyselnej trestnej činnosti. Len takýto trest splní podľa názoru krajského súdu svoju funkciu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi jeho konanie.

34. Miernejší trest by atribúty sledované v ust. § 34 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu určite nespĺňal a rovnako tak nebol dôvod ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na samej hornej hranici dvoch rokov, ako žiadal prokurátor v písomne odôvodnenom odvolaní, nakoľko takýto trest by bol s poukazom na kajúcny postoj obžalovaného a ním realizované vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, naopak neprimerane prísny.

35. Keďže obžalovaný z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, vyšiel len necelých 40 dní pred spáchaním aktuálne súdeného trestného činu, tak ho krajský súd postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

36. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.